

ת"פ 8954/10 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו עליון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

27 באפריל 2021 ת"פ 20-10-8954

מדינת ישראל נ' אבו עליון(עוצר)

בעビין:

מדינת ישראל

המאשימה:

אחמד אבו עליון (עוצר)

נגד

הנאשם:

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד טלי פולדמן

הנאשם ובאת-כוcho, עו"ד רעות כהן בשם עו"ד יוסי זילברברג

גור דין

1. בטרם שמיית הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, שאללה הם עיקריה:

בתאריך 11.09.20 בשעה ערבית העד הנאשם נהג ברכב בו היו שניים נוספים, והגיע לתחנת דלק באזורי התעשייה ברהט לצורך תדלק רכבו. בין הנאשם וחבריו לבין אכרם ומhammad אבו מדייגם, שעבדו באותו מקום כמתדלקים, התפתחה ויכוח. היויכוח התגלל לקטטה, ובמהלכה היכו הצדדים זה את זה באמצעות ידיהם ורגליהם. בשלב מסוים הנאשם ניגש לדלת הנהג ברכבו ואז אכרם עט בו וטרק עליו את דלת הרכב פעמיים. בתגובה לכך הנאשם יצא מהרכב, דקר את אכרם בחוץ חד בצד ימין של בטנו וזכיר את מhammad, פעמיים, באזורי העכו. כתוצאה ממשעי הנאשם נגרמה לאכרם חבלה חמורה בבטנו ולמחלם נגרמו פצעי דקירה באזורי העכו והם פונו למוקד רפואי ברהט ומשם לבית החולים סורוקה. בבית החולים, אכרם הוכנס לחדר טראומה, שם אובחן כסובל מפצע דקירה בדופן הבطن והוכנס במצב קשה אך יציב לנитוח. והוא אוושפז במשך 5 ימים. ופציעתו של מhammad נסגרה בסיכות והוא שוחרר לביתו.

2. על יסוד הודהה הנאשם בעובדות כתוב האישום המתוקן כאמור, הוא הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנسبות מחמירויות, לפי סעיף 333+335(א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ופצעה בנسبות מחמירויות, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) בחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ושכל זאת יטען לענין גובה הפגיעה שהנאשם יחויב לשלם למטלוננים.

4. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם צעיר מגיל 21 ובנסיבות קיימת חובה לקבל עליו תסקיר של שירות

עמוד 1

מבחן.

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים - הנאשם בן 21, רוק. בגין התובגורות החל להתרועע עם חברה שולית, ובגיל 16 היה מעורב בעבירות אלימות בגין ריצה מסר בפועל. בעבר נערך לו אבחון פסico דיאגנוצטי ונמצא שבוחן המציאות והשיפוט שלו גובל, ושיש לו נטייה לפרש את מעשי האخر בצורה לא נכונה.

אשר לעבירה, הנאשם מודה בחלק מעובדות כתוב האישום ומדגיש כי לא התחיל בקטטה ופועל כדי להגן על עצמו. מסר שהזדעזע מתוצאות מעשי וטען כי לא התקoon לגרום למתלוננים פצעה גופנית קשה. הנאשם ציין כי גובשה סולחה בין הצדדים. ושירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם.

5. המאשימה הסבירה כי בהסתכמה להסדר הטיעון שקללה את חלקם של המתלוננים באירוע, ואת תחושת הנאשם לפיה היה צריך להגן על עצמו. צינה כי הנאשם מסר על תנאי בר הפעלה מת"פ 19-05-62317 ובקשה להפעיל בחופף לעונש שיטול בתיק זה. אשר לפיזיו, טענה, כי המתלוננים אינם מעוניינים להגיע לבית המשפט אך הם ביקשו להזכיר בנזק שנגרם להם. עטרה לכבד את הסדר הטיעון, ובקשה להטיל על הנאשם 24 חודשים מסר בפועל; להפעיל את המסר המותנה בחופף; ולהטיל עליו מסר על תנאי ופיציו למתלוננים.

ב"כ הנאשם ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. הדגישה כי המתלוננים תקפו את הנאשם בצורה קשה, ולא הוגש נגדם כתוב אישום. צינה שההסדר הוא תולדת של ליך גישור. צינה שה הנאשם צער בן 21, שנסיבות חייו קשות, והוא הודה במיחסו לו ולקח אחריות על מעשייו. הוסיפה שבין המשפחות נערכה סולחה ושיש להתחשב בכךון זה לעניין גבוהה הפיזיו.

ה הנאשם סיפר כי לפני מעצרו עבד כנהג ומפעיל משאית בטון.

6. הסכנה הכרוכה בשימוש בחופץ חד במהלך ריבאים, ברורה מآلיה. במצבים כאלה, לא אחת הפער בין פגיעה שטחית לפגיעה חמורה ואף למוות, הוא עניין של מזל ומרקיות. כאן, אחת הדקירות חרדה לדופן הבطن של אחד המתלוננים והוא צורך בניתוח דחוף ובאשפוז של 5 ימים, והפגיעה שיכלה להיגרם לו חמורה עוד יותר. ודקירות המתלון האחר, בעכו ובירק, יכולים אף הן להיות בעלות משמעות רבה.

7. מדיניות הענישה הנוגנת בעבירות האלים המערבות שימוש בסיכון או בחופץ חד היא של חומרה מובהקת.

8. שירות המבחן מקומו של סיכון להישנות התנהגות אלימה עוברת חוק, ול הנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, בגין נידון ל- 7 חודשים מסר בפועל בהיותו נער.

9. בתאריך 27.01.20 הניסטם נדון בת"פ 19-05-62317 של בית משפט השלום באר שבע, בין היתר, ל- 4 חודשים מסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירות אלימות. אין חולק כי העבירות בהן הורשע בתיק זה מפעילות את המסר המותנה.

10. צירוף הנתונים הנוגעים לחומרת מעשי הנאשם, מידת אשמו, התרומות שירות המבחן ממוני, ועברו

הפלילי, מצדיק הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

11. לאחר שشكلתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

- א. כעולה מכתב האישום וمتיעוני התייעזה והגננה, המתלוננים נטו חלק פעיל בקטטה שהתרפחה בין הצדדים, וועבר למעשה לדקירות של הנאשם אחד המתלוננים יזם את תקיפתו, בעט בו וסגר עליו את דלת הרכב. והנאשם חש צורך להגביל לתקיפתו. ובסתו של דבר המתלוננים לא הובאו לדין על חלקם באירוע.
- ב. הודהת הנאשם באהה במסגרת הסדר טיעון הכלול המלצה משותפת של הצדדים לעונש, מתוך ציפיה סבירה כי ההסדר יכבד על ידי בית המשפט.
- ג. הסדר הטיעון הוא על דעת המתלוננים.
- ד. הנאשם בחור צעיר. יכולתו הקוגנטיבית מצויה בגבול הנמוך של הנורמה. יש לו הפרעות בתהילך ותוכן החשיבה והוא נוטה לפרש מעשיהם וכוונותיהם של אחרים בצורה לא נכונה ועלול לתפוס אירועים באופן מעוות. ונראה שננתונים אלה השפיעו על התנהגותו במהלך האירוע.
- ה. הנאשם הביע צער על מעשיו והודהatto חסכה מהמתלוננים את הצורך וחסכה את המשאים הכרוכים בניהול משפט עד תום.
- ו. מאסר זה הוא המאסר המשמעותי הראשון של הנאשם.

12. נכון כאמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 24 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. הפעלת המאסר על תנאי בגין 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 62317-05-19. הנאשם ישא את תקופות המאסר בחופף.
- ג. 9 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא עבר עבירת אלימות שהוא פשע.
- ג. פיצוי למתלון אכרם ابو מדיעם בסך 8,000 ₪. ופיצוי למתלון מחמד ابو מדיעם בסך 2,000 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום ט"ו
אייר תשפ"א,
27/04/2021 במעמד
הנווכחים.
אליהו ביטן, שופט
сан נשיאה**